

partis. Medlemmer — det var de ærede Medlemmer Hr. Raffnsø og Hr. Fibiger — blev talt for Verdensmarkedets Pris, vil jeg heroverfor indtil videre tvivle paa, at dette i mindste Maade skal være det konservative Folkepartis Standpunkt. Jeg vil haabe og i det længste tro paa, at det ikke har været Egoisme, der har præget disse to Taleres Udtalelser, men at det er Kortsynethed og Uforstand overfor hele den foreliggende Situation, der har ført dem til at holde de Taler, som de ved denne Lejlighed har holdt.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger talte om en bevægelig Pris for Rug og Hvede i Forhold til Majsprisen. Tanken herom har været stærkt fremme under Forhandlingerne mellem Ministeren og Kornudvalget, men den viste sig ved nærmere Eftertanke praktisk talt uigennemførlig; det vilde af administrative Grunde være umuligt at lade Priserne ændres fra Maaned til Maaned, fra 2 Maaneder til 2 Maaneder; man vilde ikke kunne have Oversigt over, hvilke Partier der var indgaaet til den lave og hvilke til den høje Pris, og derfor maatte man have den faste Pris. Det er blevet sagt, at Majsprisen var en daarlig Værdimaaler — det var enten det ærede Medlem Hr. Raffnsø eller det ærede Medlem Hr. Fibiger, der udtalte det. Majs er den største Kornart, vi indfører her i Landet, og som allerede nævnt det eneste, vi har at falde tilbage paa, hvis vi skal over til en dyrisk Produktion lig den, vi havde før Krigen; hvis vi skal animere vor dyriske Produktion, da maa vi over til Majs, for Bygget rækker ikke vidt i saa Henseende. Jeg afventer dog, om de Konservative vil tage Konsekvenserne af deres Krav om Verdensmarkedets Pris for Rug i Retning af at forlange Brødspriseres Stigning med det tilsvarende; for man maa enten det ene eller det andet, man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden. Man kan heller ikke sige: Vi vil have Verdensmarkedets Priser for Vaarsæd og Udførsels- og Opfødringsforbud for Vintersæd. Thi saa maa man gaa til en Ligning, til alle de Ting, som vi kender saa godt, men som vi nu ønsker at komme af med, og til en meget høj Brødspris. Man kan maaske ude i Landet tale, som om der intet var, der hed Finanser, men ingen i dette Ting synes mig dog at kunne undgaa at tage dette Forhold en lille Smule i Betragtning, at der er noget, der hedder Finanser, og at vi, hvis vi laver Love, der kræver store Udgifter, da ogsaa maa tænke paa, hvor Indtægterne skal komme fra.

Det ærede Medlem Hr. Rode, som talte nu sidst, begyndte med at sige, at han kunde ikke finde noget i Lovforslaget, der kendetegnede det som en Afviklingslov. Jeg har gjort opmærksom paa, hvad det er for Ting, der ifølge Lovforslaget bliver afviklet: Ligningen bringes ud af Verden, Prisen fikseres opad og bliver en saadan, at Kravet om at kunne faa Foderkorn nu fyldestgøres, saa at man derigenem ude i Landet kan begynde paa den dyriske Produktion, som jeg for mit Vedkommende vil haabe, man kan komme tilbage til, og i det hele kan komme over i friere Forhold. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt af det ærede Medlem at sige her, at der ingenting er i Lovforslaget, der peger paa, at det er en Afviklingslov. Hele Lovforslaget forekommer mig at være præget deraf, ikke mindst derved, at det, som der tidligere var Strid om, nu er taget ud af Loven.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte endvidere om Kornudvalgets Berettigelse og Indflydelse. I det Foredrag, jeg holdt her fra denne Plads for 2—3 Dage siden, udtalte jeg, at det kan ikke være noget Kardinals spørgsmål, om vi skal have dette Kornudvalg eller ikke. Hvis der bliver fremsat Krav om det, tror jeg heller ikke, at Landbrugsministeren i mindste Maade vil gøre noget stort Spørgsmaal ud af, om det genindsættes. Men jeg er enig med den højtærede Landbrugsminister i — og vi har for øvrigt talt om det, for Lovforslaget kom frem —, at den Betydning, som Kornudvalget havde haft for sidste Aar, var saa minimal, at for den Sags Skyld kunde man meget vel undvære det. Jeg skal gerne indrømme, at vi havde Indflydelse paa den Bygeksport, som ikke blev til noget, og paa Spørgsmaalet om Afl levering af Byg til Bryggerierne. Udover dette er der, mig bekendt, i det væsentlige kun kommet Efterretningssager. Og naar jeg her siger, at hvis vi skulde fortsætte, vilde vi kunne faa mere Indflydelse, skal jeg forklare det ærede Medlem, hvad jeg mener dermed. Jeg mener, at vi skal have Cirkulæerne fra Brødkornsadministrationen forelagt, før de bliver sendt ud i Landet, for at vi kan gøre vore Bemærkninger dertil; vi vil ikke tage dem til Efterretning længe efter, at de er sendte ud, og saa, naar vi kommer ud i Landet, faa at høre, at vi skulde have Medansvar for disse Cirkulærer. Man blander det nemlig sammen ude i Landet, man ser paa Sagen, som om vi var en Del af Brødkornsadministrationen. Hvis vi skal fortsætte, kan det ikke gaa paa den